

Zamyslenia po Nedeli Deviatnik 28. januára 2018

Nedeľa 28. januára 2018 - Nedeľa Deviatnik (Septuagesima)

Piesne: ES č. 365, 490

Text: J 12, 34 – 41

„34Odpovedal Mu teda zástup: My sme počuli zo zákona, že Kristus ostane naveky; ako to, že Ty hovoríš, že Syn človeka musí byť povýšený? Kto je to ten Syn človeka? 35Riekol im Ježiš: Ešte na krátky čas je svetlo medzi vami. Chod'te, kým máte svetlo, aby vás neprikvačila tma; kto chodí v tme, nevie, kam ide. 36Kým máte svetlo, verte v svetlo, aby ste boli synovia svetla! Keď to Ježiš povedal, odišiel a ukryl sa pred nimi. 37Aj keď toľko veľkých znamení učinil pred nimi, neuverili v Neho, 38aby sa naplnilo slovo proroka Izaiáša, ktoré povedal: Pane, kto uveril nášmu kázaniu a komu bolo zjavené rameno Pánovo? 39Preto oni nemohli uveriť, lebo inde Izaiáš zase hovorí: 40Oslepil im oči a zatvrdil srdcia, aby nevideli očami a nepoznávali srdcom, neobrátili sa, a ja aby som ich neuzdravil. 41To povedal Izaiáš, lebo videl Jeho slávu a hovoril o Ňom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnes máme Nedeľu Deviatnik, čo znamená, že do veľkonočných sviatkov nám zostáva 9 nediel'. Je to čas pred najvýznamnejšími kresťanskými sviatkami, keď možno cez biblické príbehy vnímať cestu Pána Ježiša od Jeho vstupu do Jeruzalema až po veľkonočné ráno vzkriesenia, keď sa zrodila naša nádej. Biblické texty, ktoré sa spájajú s týmito udalosťami, nám hovoria, že Pána Ježiša nasledovalo veľké množstvo rôznych ľudí. Mali o Ňom rôzne predstavy a očakávania. Boli to nielen Židia, Samaritáni, Rimania, ale v perikope nášho textu aj Gréci. Pán Ježiš im vysvetľuje svoje poslanie na tomto svete, ktoré bude uskutočnené cez utrpenie na kríži. Mnohí Židia, ktorí „poznali písma“, boli veľmi prekvapení, že Ho počuli hovoriť o utrpení a smrti. Stále totiž žila

židovská nádej o Mesiášovi, ktorý zachráni svoj národ, prinesie slobodu a zostane s nimi naveky. Boží plán spásy cestou kríža, potupy a hanby bol pre židov nepochopiteľný. A zrazu tu majú pred sebou Syna človeka Ježiša Krista a napriek všetkému, čo videli a počuli, vôbec nie sú ochotní pripustiť, že práve On je Ten, ktorého posielal Boh. Pán Ježiš sa sám označuje za svetlo pre ich život a vyzýva ich k tomu, aby otvorili svoje oči. Namiesto toho sa plnia už dávno zvestované slová proroka Izaiáša: „Oslepil im oči a zatvrdil srdcia, aby nevideli očami a nepoznávali srdcom, aby sa neobrátili, a ja aby som ich neuzdravil.“ Znie to paradoxne. Chcel teda Pán Boh, aby ľudia verili zvesti Pána Ježiša vtedy dávno? A ako je to dnes? Pán Boh nás miluje. On neposlal svojho Syna na tento svet, aby ho odsúdil, poslal Ho, aby ho zachránil. Aby zachránil nás, biednych a hriešnych ľudí. Tak ako sme my rôzni – také rôzne spôsoby používa aj On dnes voči nám. Chce byť pre nás svetlom v tme, chce byť pre nás láskou uprostred tohto sveta plného nenávisti, chce byť pre nás nádejou, keď nevidíme východiská. Kristus je pre nás dar. Amen.

Modlitba:

Nebeský náš Otče, spasenie je vzácny a výnimočný dar. Ďakujeme, že nás miluješ a poslal si nám svojho Syna Pána Ježiša Krista , aby sme mali nádej, aby sme nestrácali vieru, aby sme cítili Tvoju lásku. Požehnaj veľkonočnú zvesť v našich srdciach i v našich životoch. Amen.

Mgr. Erika Stančeková, námestná farárka v CZ ECAV Dolný Kubín